

[Lindinger]

dog havde haft mig endnu. Men jeg havde jo været så fjollet at lade 22 fint kørende virksomheder, hvor folk var glade for at være i, og hvor jeg havde den fulde kommando, medhæfte i 22 andre selskaber, hvor jeg absolut ikke havde den store kommando eller den største kommando og derfor måtte bøje mig for andre. Jeg har ladet dem medhæfte, og det er årsagen til, at vi har fået det, der nu er sket bl. a. på Rømø.

Jeg mener, det er yderst forkasteligt. I de forhandlinger, jeg havde forud, hvor det endnu var mig, der førte forhandlingerne, forhandlede jeg bl. a. med de tyske Bundesbahner, og jeg havde i og for sig DSB lidt med i hånden dér. Det var et krav fra min side, at man skulle bibeholde dansk flag, som jeg havde på alle mine skibe, og at man skulle bibeholde mine folk alle sammen på de vilkår og de overenskomster, jeg havde. Det fik man ikke gennemført, og så har nogle kuratorer senere solgt til et foretagende, som jeg ikke ønskede at forhandle med, fordi jeg vidste, at de ville sætte skibene under cypriotisk flag og alle disse ting, som er forkastelige efter min mening.

Det er yderst forkasteligt, at man ikke på denne rute fortsat kan arbejde med organiseret personale. Det er derfor for mig ganske forståeligt, at mine tidligere folk reagerer kraftigt på det, der sker. Jeg kan kun beklage, at det ser ud til at være en næsten uløselig knude, der her er opstået.

Jeg må slutte mit indlæg med at spørge ministeren, om justitsministeren er i besiddelse af oplysninger, der går ud på, at såfremt man havde tegnet kollektive overenskomster eller bare overført de kollektive overenskomster, der forelå i forvejen, og havde sejlet under dansk flag, ville en situation som den der nu er opstået, ikke være opstået.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hr. Voigt begyndte med at beklage sig over, at der ikke var kommet svar på det spørgsmål, han havde stillet. Svaret er skrevet under. Jeg formoder, det kommer over til hr. Voigt i dag.

Det spørgsmål, hr. Voigt har stillet, og som jo blev gentaget her, gik bl. a. ud på, om man ville gribe ind fra central side for at sikre, at der ikke skulle være så store styrker af politifolk på Rømø. Det lå vel underforstået

i dette, at politiet samtidig skulle foretage aktioner – anholdelser, eller hvad der kunne være tale om – over for dem, der truede med eller i realiteten udførte en ulovlig fysisk blokade.

Jeg kan sige til hr. Voigt, og det vil jeg i øvrigt gerne sige generelt, at for mig er det meget vigtigt, at politiet har været i stand til at sikre, at færgerne har kunnet sejle. Hvilke styrker der så skal anvendes for at nå dette mål, og hvilke midler der skal tages i brug, ja, dér må jeg henvise til, at det er den lokale politimester, som har ansvaret for løsning af den foreliggende opgave, og jeg ved, at politimesteren i Tønder følger situationen meget nøje. Nu talte hr. Brusvang om, og hr. Voigt var også delvis inde på det, at der skulle være meget store styrker dernede. Hvis man læser dagspressen i dag, vil man kunne se, at helt den opfattelse har politimesteren ikke i øjeblikket, men det er klart, at indsatsens størrelse og art må bero på en vurdering af den konkrete situation. Jeg vil gerne, når hr. Voigt siger, at nu skal der gribes ind, gøre opmærksom på, at forskellige jo er sigtet, har fået forelagt bøder, og det er klart, at politiet skal reagere, i det omfang der konstateres ulovligheder.

Hr. Lindinger spørger, om jeg er i besiddelse af oplysning om, hvorvidt forholdet ville have været anderledes, således at denne konflikt ikke var opstået, hvis man, forstod jeg, havde truffet aftale om kollektive overenskomster. Jeg må sige, at det er jeg ikke i besiddelse af oplysning om. Det spørgsmål kan jeg ikke besvare.

Brusvang (CD):

Først vil jeg sige tak til ministeren for svaret.

Jeg er ligesom ministeren naturligvis tilfreds med, at politiet sikrer, at færgerne sejler, og jeg er enig med ministeren i det hovedprincip, at der sædvanligvis ikke skal betales for politiets medvirken, når de skal standse ulovligheder.

Jeg vil lige sige i anledning af de oplysninger, hr. Lindinger gav, at jeg har netop ikke villet tage stilling til den faglige konflikt. Der er noget, der tyder på, at i den faglige konflikt har de forskellige fagforbund, der er impliceret, nogle gode argumenter. Men det